

Και ἐν Καππαδοκίᾳ, ὅπου τῶν περιστάσεων ἕνεκα αἱ Μούσαι δεινὴν εἶχον τραπῆ τροπὴν, περὶ τὴν ΙΗ' Ἐκατοντ. ὑπερμεσοῦσαν (1773), ἴσως καὶ πρότερον (πρὸ τοῦ 1750), (ὅπου ἐμαθήτευσε Σεραφεῖμ ὁ Πισσιδεῖας¹), ὁ ἀπὸ Σβορνικίου ἀναρρήθεις Μητροπολίτης Καισαρείας Γρηγόριος ὁ Ἀθηναῖος (1773—1797) πολλὰ τε ἄλλα καλὰ τῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ἐποίησε, καὶ δὴ καὶ Σχολὴν Ἑλληνικὴν πρῶτος ἐν Καισαρείᾳ φαίνεται συστήσας²· διότι ὁ Πρωτοσύγκελος αὐτοῦ Ἰγνάτιος ὁ ἐξ Ἀδριανουπόλεως, ὁ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ³, ἐδίδασκε λόγιος ὢν· παρὰ τούτῳ ἐμαθήτευσε Γερμανὸς Ἰερομόναχος, ὁ ἐκ τῆς κατ' Ἰσσοὺν Ἀλεξανδρείας τὸ γένος ἔλκων, ὁ ὕστερον ἐπὶ Φιλοθέου Καισαρείας ἐν Σμύρνῃ, Πάτμῳ καὶ Χίῳ τελειοποιηθεὶς⁴.

(1) Δ. Δανιήλογλου Σεραφεῖμ ὁ Πισσιδεῖας σελ 3. 4.

(2) « Γρηγόριος (μὴ τι ὁ Σωτήρης; περὶ οὗ ὄρα ἀνωτ. σελ. 99). Καισαρείας, Ἀθηναῖος, ἀπὸ Ἰσβορνικίου μετετέθη ἐν ἔτει 1773 ἐν μηνὶ . . . τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ, ἐν τῷ ὑστάτῳ ἔτει τοῦ Σουλτάν Μουσταφᾶ τοῦ Γ', ἐπὶ Θεοδοσίου Πατριάρχου, ἐν καιρῷ τουρκοβῶσσικοῦ πολέμου καὶ ἐν ἀπογνώσει πραγμάτων. τῷ αὐτῷ ἔτει κατὰ τὴν γ' Σεπτεμβρίου ἐστάλην παρ' αὐτοῦ Πρωτοσύγκελος εἰς Καισάρειαν, καὶ τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου ὁ κύρ Γρηγόριος ἐπὶ Σαμουὴλ Πατριάρχου ἤψατο τῆς ὁδοῦ ἔλθειν εἰς Καισάρειαν, εἰς ἣν ἐν τῷ ἔρχεσθαι ὢν κατ' ὁδόν, ἤκουσεν, ὅτι τέθνηκεν ὁ Σουλτάν Μουσταφᾶς Δεκεμβρίου λή· καὶ ἐνιδρώθη εἰς τὸν Θρόνον ὁ Σουλτάν Ἀπτούλ Χαμίτης, τοῦτο αὐτὸ, εἰσιόντος τοῦ Κύρ Γρηγορίου εἰς Καισάρειαν, κατὰ τὸ νέον ἔτος 1774 Ἰαννουαρίου 3, ἡρώτων αὐτὸν οἱ Καισαρεῖς εἰ ἄρα ἀληθὲς ἐστὶ τὸ φερόμενον, ὁ δὲ ἀγνοεῖν ἀπεκρίνατο· καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐγένετο ἡ εἰρήνη τῆς Τουρκοβῶσσιας κατὰ τὰ μέγα τῶν ἁγίων Νηστειῶν. Ὁ γοῦν κύρ Γρηγόριος διατρίψας εἰς τὴν Ἐπαρχίαν χρόνους 13, καὶ τὸ χρέος τῆς Ἐπαρχίας ὄν ὑπὲρ τὰ 110 πουργεῖα, καταβόσας εἰς 30 πουργεῖα, καὶ εὖ καταστήσας αὐτὴν κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τε τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων, καὶ θέμενος ἐν αὐτοῖς νόμους καὶ τάξεις κατ' εὐχάριστησιν πάντων καὶ Σχολετον Ἑλληνικὸν καταστήσας, ἐπεδήμησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν ἔτει 1786 Ὀκτωβρίου ἡ ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἐν ἣ ζήσας ἔτη 11 ἀπέθανεν, ἀρχιερατεύσας ἐν Καισαρείᾳ χρόνους 24. » Ἐκ τίνος χειρογρ. Καταλόγου Ἀρχιερέων τῆς Καισαρείας ἐπιδοθέντος μοι ὑπὸ τοῦ φίλου Β. Πυλάδου.

(3) Κατὰ Σ. Ἀρ. ἐκαλεῖτο ὁ Ναζιανζοῦ οὗτος Γρηγόριος· ὄρα ἀνωτέρ. σελ. 43.

(4) « Γερμανὸς ὁ αἰοίδιμος ἐγεννήθη ἐν τῇ κατ' Ἰσσοὺν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ γονέων εὐσεβῶν καὶ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ· ὁ πατὴρ